

Motion till riksdagen 2021/22:4490

av **Magnus Persson m.fl. (SD)**

med anledning av prop. 2021/22:175 Genomförande av balansdirektivet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår propositionen.

Motivering

Sverigedemokraterna anser att ett europeiskt samarbete i första hand bör vila på mellanstatlig grund, där Sverige kan delta i den mån det från svenskt perspektiv är lämpligt. EU bör å sin sida framför allt fokusera på den inre marknaden och på att skapa och bibehålla förutsättningar för handel och utbyte över nationsgränserna.

EU har, sedan Sverige anslöt sig, vuxit till ett stort politiskt och byråkratiskt projekt som inneburit att vi förlorat mycket makt till beslutsfattare i Bryssel. Utvecklingen har skett successivt och utan att svenska folket fått ta ställning.

Sverigedemokraterna har varnat för att införandet av en social dimension i Europasamarbetet även kommer att leda till lagstiftning inom området. När den sociala pelaren beslutades 2017 avfärdades vår kritik eftersom den sociala pelaren i sig inte är rättsligt bindande. Trots detta har EU-kommissionen presenterat flera lagstiftningsförslag som motiveras med att förverkliga den sociala pelaren. Balansdirektivet är ett av dem. Direktivet syftar till att skapa ökad balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhörigvårdare. Balansdirektivet föreskriver också en rätt för arbetstagare som är föräldrar eller anhörigvårdare att begära flexibla arbetsformer. Med flexibla arbetsformer avses förändringar av arbetsmönstret genom t.ex. distansarbete och flexibel arbetstid. Flexibla arbetsformer är ett område där arbetsmarknadens parter i stor utsträckning har kommit överens om att införa bestämmelser i kollektivavtal, och eftersom vi värnar den svenska modellen vänder vi oss mot att införa lagstiftning avseende detta.

Vi ser främst två övergripande problem med den sociala pelaren och lagstiftningsförslagen som är sprungna där ur. För det första anser vi att de frågor som lyfts i den

sociala pelaren är nationella frågor där respektive medlemsland självt måste avgöra både inriktningen och resurserna som avsätts för genomförandet eftersom reformer inom det sociala området generellt tenderar att medföra kostnader. För det andra anser vi att förslag av den här karaktären inom det arbetsmarknads- och socialpolitiska området riskerar att hota den svenska modellen särskilt eftersom konsekvenserna är svåröverskådliga.

I Sverige hanteras villkoren på arbetsmarknaden av arbetsmarknadens parter. Vi värnar den ordningen och yrkar därför avslag på regeringens lagstiftningsförslag.

Magnus Persson (SD)

Ann-Christine From Utterstedt (SD)

Christina Tapper Östberg (SD)